

liederenbundel

zomerdiensten

(versie 2016)

ekklesia
leiden

Onze Vader

On-ze Va - der die in de he - mel zijt,
Uw naam worde geheiligd, uw koninkrijk ko - me,
Uw wil geschiede op aar-de zoals in de he - mel,
Geef ons heden ons da - ge - lijks brood
en ver - geef ons on - ze schuld,
zoals ook wij onze schulde-naars verge - ven,
en leid ons niet in ver - zoe - king,
maar verlos ons van het kwade,
want van u is het koninkrijk en de
kracht en de heer - lijk - heid,
tot in eeu - wig - heid, Amen.

Kyrie I

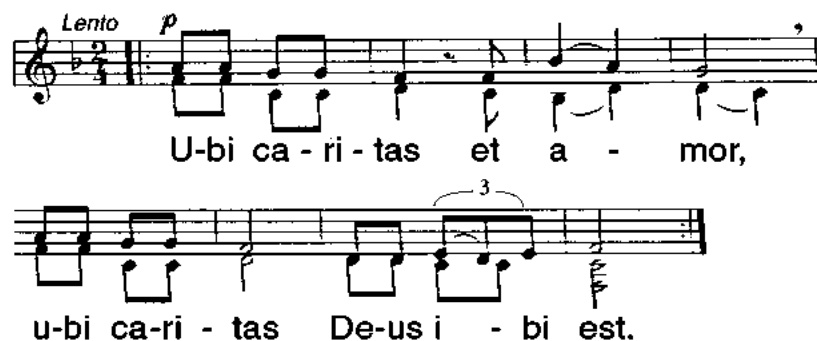
Kyrie II

Kyrie III

Ubi caritas

God heeft het eerste woord (t. J.Wit / m. G.Kremer)

2. God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.
3. God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.
4. God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

Als alles duister is

(uit Taizé)

♩ = 63 *p*

Als al - les dui - ter is, ont-steek dan een

mf

lich-tend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer

p

dooft. Als al - les dui-ter is, ont-steek dan een

pp

lich-tend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer

p

dooft. Als al - les dui - ter

Detailed description: This is a musical score for the song 'Als alles duister is' from Taizé. It is written for a single melodic line on a treble clef staff with a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked as 63 beats per minute, and the initial dynamic is piano (*p*). The lyrics are in Dutch. The score consists of five lines of music. The first line starts with a quarter rest followed by a quarter note, then a series of eighth and quarter notes. The second line continues the melody with a half note and a quarter note, marked with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The third line begins with a piano (*p*) dynamic. The fourth line is marked with a pianissimo (*pp*) dynamic. The fifth line ends with a double bar line and a repeat sign. The lyrics are: 'Als al - les dui - ter is, ont-steek dan een lich-tend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft. Als al - les dui-ter is, ont-steek dan een lich-tend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft. Als al - les dui - ter'.

Onze Vader

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

Klim-men-de zon, licht dat ons laadt met licht,

lief - de die lief-de wekt, vuur dat ons lou - tert.

Voer ons de dood voor-bij. — Stem die ons roept.

Bron. Hart. Begin en ein-de. On - ze Va - der. — 2x

Detailed description: This is a musical score for the hymn 'Onze Vader'. It is written for a single melodic line on a treble clef staff with a key signature of two flats (Bb, Eb). The tempo is not explicitly marked. The lyrics are in Dutch. The score consists of four lines of music. The first line starts with a quarter rest followed by a series of quarter and eighth notes. The second line continues the melody with a half note and a quarter note. The third line begins with a quarter rest followed by a series of quarter and eighth notes. The fourth line ends with a double bar line and a repeat sign. The lyrics are: 'Klim-men-de zon, licht dat ons laadt met licht, lief - de die lief-de wekt, vuur dat ons lou - tert. Voer ons de dood voor-bij. — Stem die ons roept. Bron. Hart. Begin en ein-de. On - ze Va - der. — 2x'.

Lied aan het licht

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

$\text{♩} = 48$

1. Licht dat ons aan-stoot in de mor - gen
voor - tij - dig licht waar-in wij staan,
koud, één voor één en on - ge - bor - gen,
licht o - ver - dek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uit - val, dat wij al - len zo
zwaar en droe - vig als wij zijn
niet uit el - kaars ge - na - de val - len
en doel-loos en on - vind - baar zijn.

2.

Licht van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

3.

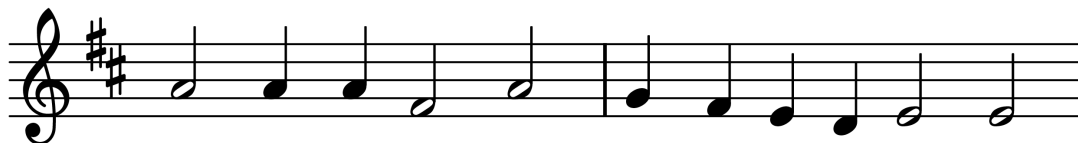
Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht om aan te horen,
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren
licht, laatste woord van hem die leeft.

Weten van God

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

Bruusk of omzich-tig, velen die wij zijn,

zoe-ken wij nu of nooit U te ge-na-ken.

Wij gooien woor-den in een diep ra vijn,

zei-lende ste-nen, zonder U te ra-ken.

2. 'Nu laat ons bidden' – en de stilte stijgt
waarin wij, voor hoelang, ons lot vergeten:
wezen te zijn, schreeuw die geen antwoord krijgt,
weerlozen, aangeklaagd door ons geweten.
3. Amen. Maar dan keert gij de wereld om.
'Ik weet uw naam, met licht zal ik u kronen,
alle vervolgd, voor uw slachters stom,
bomen ontbladerd, vaderloze zonen!
4. En in de stilte die volgt op uw woord
weet ik mij in uw toekomst opgenomen:
de stomsten van de wereld zijn gehoord,
de minste vreemdeling is thuisgekomen.
5. Bruusk of omzichtig, velen die ik ben,
geef ik mij aan uw vreemde stem gewonnen,
o broeder van de minste die ik ben,
weten van god voorgoed in mij begonnen.

Nu nog met halve woorden

(t. H.Oosterhuis / m. "O Heer die daar ...")

1. Nu nog met hal - ve woor - den, hier en daar,
kij - kend in don - k're spie - gels, bij - na waar,
blij - ven wij vreemden die zien en weer ver - ge - ten,
doen in den blin - de wat moet, maar on - ge - we - ten.
Dan, een - maal, wordt wat niet ____ be - staat: ____
wij zul - len o - pen - gaan
en zien en ho - ren, oog in oog,
van mens tot mens ver - staan.

2.

Weten voorbij aan alle angst en schijn,
en liefde, liefde zal geen woord meer zijn.
Lichaam en zwijgen genoeg, en onze namen
rusten in licht als leeuw en lam tesamen.
Nu nog verslaafd, dan waar en vrij,
ontketend, onverbloemd.
Nu nog in tranen, dan getroost
en met mijzelf verzoend.

Lied naar psalm 72

(t. H.Oosterhuis / m. J.Eygenraam)

Refrein :

Voor klei-ne men-sen is Hij be - reik - baar,
Hij — geeft hoop aan rech - te - lo - zen,
hun bloed is kost-baar in — zijn — o - gen,
Hij koopt hen vrij uit het sla - ven - huis.

1. Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen
breken en binden, Hij zal leven,
onvergankelijk, als de zon. (*refrein*)
2. Zoals de dauw die de aarde drenkt,
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn. (*geen refrein*)
3. Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen. (*refrein*)
4. Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede, van mens tot mens. (*refrein*)

Het lied van vandaag en morgen

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

1. Geen taal die Hem ver - taalt,
geen lied dat bij Hem haalt,
geen god aan Hem ge - waagd.
Zijn han - den spe - len in
op ie - der nieuw be - gin,
geen an - der die ons draagt.
Die in de stil - te sprak
het nood - lot on - der - brak
en baan - de nieu - we we - gen.
Hij is nog niet ver - stomd,
Hij zoekt naar ons, Hij komt
in mens na mens ons te - gen.

The image shows a musical score for a song. It consists of 12 staves of music, each with a corresponding line of Dutch lyrics. The music is written in a treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 2/4 time signature. The lyrics are in Dutch and describe a song of praise and hope. The score ends with a double bar line on the final staff.

2. Het meeste gaat voorbij
 maar meer en meer wordt Hij
 de toekomst die ons wacht.
 bij Hem is geen verraad,
 Hij zelf heeft ons gemaakt,
 Hij peilt en proeft ons hart.
 Wij leven maar niet echt
 zijn land van rust en recht
 aanschouwen wij van verre.
 Woestijn is om ons heen
 en allen, een voor een,
 vervreemden, vallen, sterven.

3. Als alles is volbracht
 zal Hij voor ons een stad
 van brood en spelen zijn.
 De stok die ons regeert
 de bek die ons kleineert,
 de dood zal niet meer zijn.
 Doorschienen van zijn licht,
 doorschijnend ons gezicht,
 voltooid is ons verleden.
 Wensdromen worden waar,
 wij spreken met elkaar
 een taal van hoop en vrede.

Lied van de overtocht

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

1. Wij wis - ten dat het moest be - staan.
 Wij zijn niet blind de weg ge - gaan.
 Al stier - ven in ons dui - zend dro - men.
 Wat steil en ver was, zon - der naam,
 is lief - lijk naar ons toe - ge - ko - men.

2. Doorwaadbaar was de doodsrivier
 Hoe anders zou het dat wij hier
 U ondervinden aan den lijve -
 O zon sta stil dit morgenuur,
 opdat de hemel openblijve.

3. Mijn ziel in mij een lied dat treurt
 om zoveel vergezicht verscheurd,
 genadeloze levensdagen,
 uw woord in ons dat niet gebeurt,
 uw mens in mij nog onvoldragen.

Het lied 'mensen van God'

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

Niet als een storm als een vloed,
niet als een bijl aan de wor - tel
ko - men de woor - den van God,
niet als een schot in het hart.

2 Maar als een glimp van de zon
een groene twijg in de winter
dorstig en hard deze grond –
zo is het koninkrijk Gods.	5 Blinden herkennen de hand
dovemansoren verstaan hem
zalig de man die gelooft
zalig de boom aan de bron.
3 Stem die de stilte niet breekt
woord als een knecht in de wereld
naam zonder klank zonder macht
vreemdeling zonder geslacht.	6 Niet in het graf van voorbij
niet in een tempel van dromen
hier in ons midden is Hij
hier in de schaduw der hoop.
4 Kinderen armen van geest
mensen gelouterd tot vrede
horen de naam in hun hart
dragen het woord in hun vlees.	7 Hier in dit stervend bestaan
wordt Hij voor ons geloofwaardig
worden wij mensen voor God,
liefde op leven en dood.

Dat wij volstromen

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

Dat wij vol stro-men met le - vens-a - dem
en schreeuwen ein - de - lijk ge - bo - ren.
en la - chen ein - de - lijk ge - bo - ren.
en we - ten ein - de - lijk ge - bo - ren.

Psalm 25

(t. 'Vijftig psalmen' / m. B.Huijbers)

Andante

Refrein: Naar U gaat mijn ver - lan - gen, Heer,
Heer, mijn God, ik ben ze - ker van U.

1. Zoudt Gij ooit mij te schande ma - ken,
neen, voor al - len die op U wach - ten
zijt Gij een goede en be - trouw - ba - re God. *Refrein*

2. Maak mij, Heer, met uw we - gen ver - trouwd,
zet mij op het spoor van uw waar - heid.
Zend mij uw licht en uw trouw te - ge - moet. *Refrein*

3. Steeds weer zoeken mijn o - gen naar U, hoe
is uw naam, waar zijt Gij te vin - den,
eeu - wi - ge God, wij wil - len U zien. *Refrein*

Levenslang

(t. H.Oosterhuis / m. T.Löwenthal)

Op mijn levenslan-ge reizen twij-fel

donker achter - volgt mij lief-de blind holt voor mij

uit zing ik steeds op an-d're wij-zen o - ver

wie ik niet kan spreken, zing ik: 'ooit, mijn hart te

breken, ooit mijn hart voor jou te bre - ken.'

2.

Opgereisd, pas halverwege,
met een keel kapot gezongen
met een hart voor wie gebroken
kruip ik onder dorenstruiken,
druk mijn ogen in de aarde,
smeeek dat nu het eind zal komen,
smeeek de dood, dat hij zal komen.

3.

mmmmm _____
spoorloos trok voorbij de twijfel
waar ik lag. De liefde keerde,
zag mij, bracht mij drank en spijs,
deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen.
Nooit meer zonder reisgenoot.

Gehoord van mensen

(t. H.Oosterhuis / m. Genève 1551, bew. T.Löwenthal)

The musical score is written on six staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and homophonic, with lyrics written below each staff. The lyrics are in Dutch and describe the state of the lost and the hope of redemption.

Zij die stom zijn, ver heen, koud, steen in steen,
zij die in doods-woes-tijn on-vind-baar zijn:
Wie weet hun naam, wat heeft met hen ge - daan
die ge-noemd wordt Gij, on - voor-stel-baar Gij,
die't ver - lo - ren kind schrei-end zoekt en vindt,
die het le - ven zelf uit de dood op - delft.

Hoe in duisternis dit bestaan ook is,
hoe zwart mijn verdriet, wanhoop wordt het niet,
omdat Gij God zijt die mijn leven leidt,
Gij volstaat voor mij, zijt mijn zekerheid.
Van uw aangezicht straalt mijn ogenlicht.
Komen zal de dag dat ik rusten mag.

Die rampzalig zijn, zullen zalig zijn.
Die verworpen zijn, zullen in U zijn.
Die zich keerden van U, zij vinden U.
Onbeminden, om niet bemind door U.
Lachen wordt gehoord als uw laatste woord
dit verscheurd heelal prachtig maken zal.

Overal zijt Gij

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

1. O - ver - al zijt Gij on - zicht - baar ge - ge - ven

spre - kend na - bij de stil - te ver - wacht U

men - sen be - staan U zien en be - le - ven U.

2. Mensen van vlees van licht en gesteente
hard en van bloed een vloed niet te stelpen
mensen uw volk uw stad hier op aarde.
3. Aarde is al wat wij zijn, wat wij maken.
Adem ons open maak ons uw aarde
uw nieuwe hemel vrede op aarde.

Beurtzang naar Psalm 103

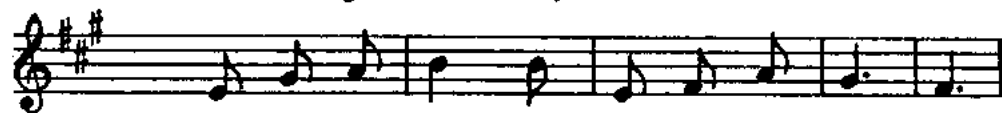
(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

1. Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vin - den,

eeu - wi - ge God, wij wil - len U zien.

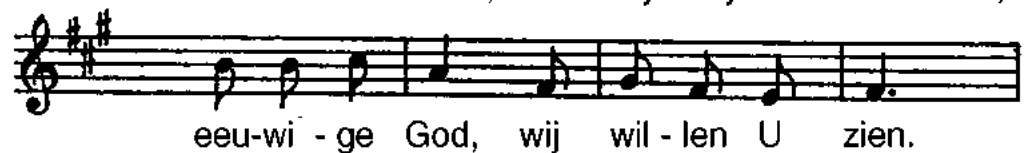
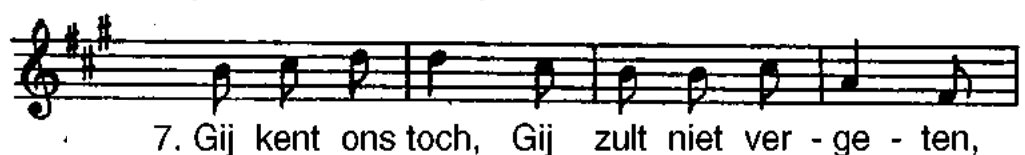
Geef ons van - daag een te - ken van lief - de.

2. Eeu - wi - ge God, wij wil - len U zien,

geef ons van - daag een te - ken van lief - de.

Uit staat en stand

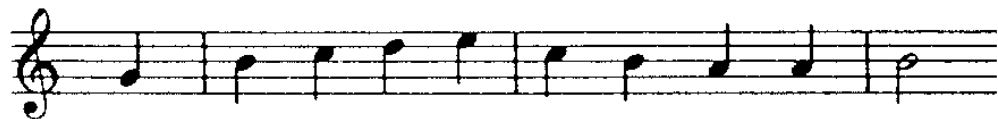
(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

1. Uit staat en stand en wijs-heid los-ge-woeld,

om - ge-waaid, ont - wor- tel - de pla - taan.

Toen heeft hij licht on - der zijn schors ge - voeld,

een vlaag van knop-pen die op sprin-gen staan.

2. Uit jij en jou en woorden weggevlucht.
Ergens heen gejaagd. Boomgrens voorbij.
Op adem komen in de dunne lucht,
je eigen hartslag horen. Vogelvrij.

3. Uit eigen aard en huid naar iemand toe,
onontkoombaar. En niet wonen meer,
tot ik Hem, Hij mij vinden zal. En hoe
een zee van dromen gaat in mij tekeer.

Die mij droeg

(t. H.Oosterhuis / m. M.Pool)

Die mij droeg op a - de-laars-vleu - gels, die mij hebt ge -

wor - pen in de ruim - te, en als ik krij - send viel,

mij on-der-van-gen met Uw wie-ken en weer op-ge-gooid,

tot - dat ik vlie - gen kon op ei - gen kracht.

Schriftlied

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

Die cha-os schiep tot men-sen-land, die men-sen
riep tot zins-ver-band. Hij schreef ons tot bescher-ming,
zijn hand-vest van ont-fer-ming. Hij schreef ons
vrij, met ei-gen hand. Schrift die men-sen-
oor-sprong schrijft. Woord dat trouw blijft.

<p>2.
Dat boek waarin getekend staan
gezichten zielen, naam voor naam,
hun overslaande liefde
hun overgaande liefde
hun weeën die niet overgaan.
Schrift die mensendagen schrijft.
Licht dat aan blijft.</p> | <p>3.
Zijn onvergankelijk testament:
dat Hij ons in de dood nog kent
de dagen van ons leven
ten dode opgeschreven
ten eeuwig leven omgewend.
Schrift die mensentoeekomst schrijft.
Naam die trouw blijft.</p> |
|--|---|

Een lied tegen de derde wereldoorlog

(t. H.Oosterhuis / m. 'Ik wil mij gaan vertroosten')

1. Wij die met ei-gen o - gen de aar-de zien verscheurd

maar blind en on-mee-do-gend ont-ken-nen wat ge-beurt:

dat oor-log is ge - bo - den en vre-de niet mag zijn,

dat mensen men-sen do - den dat wij die mensen zijn.

2. Wij die nog mogen leven
van hoop en vrees vervuld,
aan machten prijsgegeven
aan meer dan eigen schuld,
wij die god weet hoe verder
tot hiertoe zijn gespaard,
dat wij toch nooit erkennen
het recht van vuur en zwaard.

3. Dat wij toch niet vergeten
waartoe wij zijn gemaakt,
dat diep in ons geweten
opnieuw het licht ontwaakt,
dat in ons wordt herschapen
de geest die overleeft,
dat onze lieve aarde
nog kans op redding heeft.

Wonen overal

(t. H.Oosterhuis / m. 'Suze Naanje')

1. Wo - nen o - ver - al ner - gens thuis,

aar - de, mijn aar - de, mijn moe - ders huis.

Val - len - de ster - ren, de schim van de maan,

men-sen die op - staan en le - ven gaan,
men - sen, veel ge - luk.

2. Wonen overal even thuis
handel en wandel en huis na huis
loven en bieden
op waarheid en waan
wagen en winnen
en verder gaan
mensen veel geluk.

3. Wonen overal bijna thuis
aarde mijn hemel
 mijn vadershuis
stijgende sterren
 de lach van de maan
mensen die dromend
 een stem verstaan
mensen veel geluk.

Stem als een zee van mensen

(t. H.Oosterhuis / m. R.Veelenturf)

Stem als een zee van men-sen om mij, door mij heen.

Stem van die dren-ke - ling, van dat stuk wrak - hout,

dat een mens blijkt als hij mij aan - kijkt.

Stem die mij roept: wie ben je, mens waar is je broer.
Stem die mijn vliezen breekt en mij bevrijdt, die
vuur uit steen slaat, jij die mij ik maakt.

Stem die geen naam heeft, nog niet, mensen zonder stem.
Stem als een specht die klopt aan mijn gehoorbeen,
woord dat aanhoudt, god die mij vasthoudt.

Ik sta voor U

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

Ik sta voor U in leegte en ge-mis,

vreemd is uw naam onvindbaar zijn uw we - gen.

Gij zijt mijn god, sinds mensenheuge - nis

dood is mijn lot, hebt Gij geen and're ze - gen?

Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?

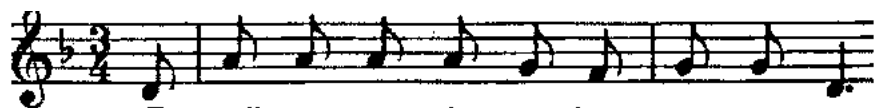
Heer, ik ge-loof, waarom staat Gij mij te - gen?

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in Uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan Uw Zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Deze wereld omgekeerd

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

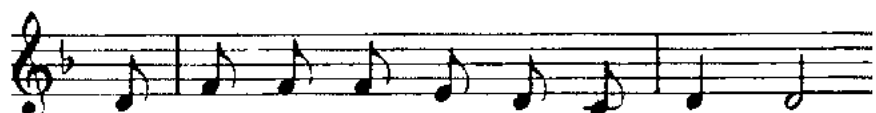
1. De wij - ze woorden en het groot vertoon,

de goe-de sier van goe-de wer - ken,

de ij - del-he - den op hun pau-wentoon,

de luchtkas - te - len van de ster - ken:

al wat hoog staat aan - ge - schre - ven

zal gods woord niet o - ver - le - ven;

hij wiens kracht in on - ze zwakheid woont

beschaamt de o - gen van de ster - ken.

2. Zijn woord wil deze wereld
omgekeerd:

dat lachen zullen wij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen

woonplaats heeft,
dat dorst en honger zijn geleden.

Die onvruchtbaar bleef, zal
vruchtbaar zijn,

die geen vader had, zal vader zijn;
mensen zullen an'dre mensen zijn,

de bierkaai wordt een stad van vrede.

3. Wie denken durft dat deze droom
het houdt,

een vlam die kwijnt maar niet zal
doven,

wie zich aan deze dwaasheid
toevertrouwt,

al komt de onderste steen boven:

die zal kreunen onder zorgen,

die zal vechten in 't verborgen,

die zal waken tot de morgen dauwt.

Hij zal zijn ogen niet geloven.

Vriendelijk licht

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

Zo vrien-de-lijk en vei-lig als het licht

zo - als een mantel om mij heen gesla - gen

zo is mijn God ik zoek zijn aan-ge-zicht

ik roep zijn naam, bestorm hem met zijn vragen,

dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.

Wil mi be-hoe-den en op han-den dra - aen.

2. Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.
3. Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Lied over de plaats waar wij bijeengekomen zijn

(t. H.Oosterhuis / m. 'Comt nu met sang')

Zo-maar een dak bo - ven wat hoofden,
deur die naar stil - te o - pen-staat.
Mu - ren van huid, ra - men als o - gen,
speu-rend naar hoop en da - ge - raad.
Huis dat een le - vend li - chaam wordt als
wij er binnengaan om recht voor God te staan.

<p>2.
Woorden van ver, vallende sterren
vonken verleden hier gezaaid.
Namen voor Hem, dromen, signalen
diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien,
onthouden, spreken voort
Gods vrij en lichtend woord.</p> | <p>3.
Tafel van Eén, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.</p> |
|---|--|

Een lied tot Jezus Christus

(t. H.Oosterhuis / m. J.Tabourot)

1. Gij zijt voor - bij - ge - gaan,
een steek - vlam in de nacht.
De von - ken van uw naam
zijn o - gen in ons hart.
In flar - den hangt uw woord
om on - ze we - reld heen,
wij le - ven in U voort;
wij zijn — met U be - kleed.

The musical score is written on ten staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below each staff. The first line of music corresponds to the first verse, and the second line of music corresponds to the second and third verses.

2. Gij zijt voorbijgegaan,
een voetspoor in de zee.
Gij zijt te ver gegaan,
Gij zijt een mens te veel.
Gij zijt voorgoed, Gij zijt
verborgen in uw God.
Geen stilte spreekt U uit,
Ondenikbaar is uw dood.

3. Gij zijt voorbijgegaan,
een vreemd bekend gezicht,
een stuk van ons bestaan,
een vriend, een spoor van licht.
Uw licht is in mijn bloed,
mijn lichaam is uw dag,
ik hoop U tegemoet
zolang ik leven mag.

Verdoofd en schamper

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

p - mf

1 Ver-doofd en scham-per van ge - mis
herkomst en doel ver - lo - ren
dit le - ven dat geen le - ven is
nog dood nog on - ge - bo - ren.
Doe o - pen Gij die woont in licht
dat niet ter dood ge - doemd zijn
wij die naar U ge - noemd zijn.

The musical score is written on a single staff in 3/4 time, with a key signature of one flat (B-flat). It consists of seven lines of music. The first line begins with a dynamic marking of *p - mf*. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The melody is simple and melodic, with a mix of quarter and eighth notes.

- 2 Uw naam ons eertijds aangezegd
volhardt in onze oren
opdat wij doen het volste recht
en zijn uit U geboren
'de minste mens een naaste zijn':
dat woord heeft zin gegeven
ons angstbeladen leven.
- 3 Die gaan de wegen van uw woord
geen lot is hen beschoren
dan Gij, Gij plant hun adem voort
uw land zal hen behoren.
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt
geluk zal wedervaren
aan wie verworpen waren.

Wat vrolijk over u geschreven staat

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

Wat vro - lijk o - ver U geschreven staat:

dat Gij zijt de gloed van al wat leeft,

de ziel die vonkt of als een brand uit-slaat,

de a - dem - bron die ons te drinken geeft.

2. Wat vurig staat geschreven: 'dat Gij komt
redden wat verloren is', dat woord,
dat Gij het hart hebt, ogen, dat Gij hoort,
'Ik zal er zijn', zonsopgang, nieuw verbond.
3. Dat hoge woord, geschreven wit op zwart,
trouw van trouw, hoe heeft het ons bevrijd,
beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart.
Hoe dorsten wij te weten wie Gij zijt.

Vredelied

(t. H.Oosterhuis / m. Stralsünd)

Komen ooit voeten ge-vleugeld mij melden de vre-de,

daalt o-ver smeulen-de aar-de de dauw van de vre-de,

wordt ooit ge - hoord uit men-sen-mon-den dat woord:

Wij zul - len rus - ten in vre - de.

2. Dan zal ik huilen en lachen en drinken en slapen;
dromen van vluchten en doden en huivrend ontwaken.
Maar niemand vlucht, nergens alarm in de lucht,
overal vrede geschapen.
3. Dan zal ik zwaaien naar vreemden, zij zullen mij groeten.
Wie was mijn vijand? Ik zal hem in vrede ontmoeten.
Dan zal ik gaan, waar nog geen wegen bestaan –
vrede de weg voor mijn voeten.

Uw lichtend spoor

(t. I.Gerhardt / m. M.Harinck)

Een ho-ge kreet trekt scherp zijn zil-ver

voor. Dan gaat de vogel in de nacht te-

loor. Ik ben ontwaakt. Gij hebt mij

opgeroepen. En ademloos volg ik uw lichtend

spoor. Uw lichtend spoor.

Zaligsprekingen

Gezegend d'armen van geest, want voor hen is Gods koninkrijk;
Gezegend de mens die weent, want die wordt getroost;
Gezegend zijn de zachtmoedigen, zij bezitten het beloofde land;
Gezegend die dorsten naar recht, want er is verzadiging;
Gezegend zijn de barmhartigen, want hen geschiedt barmhartigheid;
Gezegend de zuiv'ren van hart, want zij zien Gods heerlijkheid;
Gezegend die vrede stichten, want zij heten "kind'ren Gods";
Gezegend zijn de vervolgden, want voor hen is Gods koninkrijk;
Gezegend die worden vervolgd, beschimpt, belasterd om mijnentwil;
Verheug u, juicht voor Gods troon, want uw loon bij God is groot.

Acclamatie voor Pasen

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

Lied van het land

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

1. Hoe ver - der on - ze o - gen rei - ken
hoe ver - der weg de ber - gen wij - ken
van rood en goud ons toe - ge - zegd
en dood de grond en on - der bo - ven
zwart mas - ker voor de zon ge - scho - ven
on - tij on - geest on - land on - recht.

2. In zoveel woestenij gevangen
begraven wij ons diepst verlangen:
dat ooit een land van licht zal zijn,
een stad gegrond op recht en rede,
een hart dat weet, een huis van vrede
wij zouden daar geboren zijn.

3. Hoog land zo ijl, zo weggezwegen,
naar jou toe dwalen al mijn wegen
uit diepten waar geen voeten gaan.
Hoe zou ik ooit jou niet behoren.
O, stem geklonken in mijn oren
nog onvergeten, onverstaan.

Gij die de stomgeslagen mond verstaat

Gij die de stomgeslagen mond verstaat

van al - le sterve - lin - gen die wij zijn.

wij roepen U de naam toe van een mens,

Jezus, de zoon der mensen, uw ge - lief - de.

Nooit sprak een mens als hij,
in hem verstonden wij uw bestaan,
de zin van ons bestaan.
Hij is uw woord geweest,
hij heeft volbracht alle gerechtigheid,
een mens voor allen.
Waarom genadeloos vernietigd worden

Gij die dit woord ons in - ge - geven hebt,

een bron van kracht en moed en zeker weten.

Gij die het licht in ons geschapen hebt:

dat niet de duisternis ons o - ver meestert.

de armsten van de wereld, uw geliefden;
waarom wij die met weinigen bezitten
wat allen toebehoort, uw woord niet doen,

geen wereld maken die in vrede is,
 een nieuwe orde van gerechtigheid –
 Gij die ons hebt gezegd wat leven is:
 te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden.
 Dat niet het laatste woord is aan de dood,
 Gij die tot hier ons vasthoudt in het leven,

Om zijnent - wil, zie ons dit uur bij - een.

Zie al - le sterve - lin - gen van de we - reld,

waar on - ze doden zijn, verkoold, verwaaide,

vragen wij U: hebt Gij hen nog ge - zien?

Gij die ons afgestemd hebt op uw stem,
 Gij die ons hebt geschapen naar U toe,

Gij die ons zocht, nog voor wij om U riepen,

Gij die ge - zegd hebt dat Gij ons zult vin - den,

wij roepen U de naam toe van uw mens,

Is - ra - el, deze aarde, uw ge - lief - de.

Beurtzang uit ps. 126

(t. H.Oosterhuis / M. van der Plas / m. B.Huijbers)

Als God ons thuisbrengt uit on - ze bal-ling-schap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuis - brengt
uit on - ze bal-ling-schap, dat zal een droom zijn.

1. Wij zul - len zin - gen, la - chen, ge - luk - kig zijn.
Dan zegt de we - reld: „Hun God doet won - de - ren.”
Ja, Gij doet won - de - ren, God in ons mid - den,
Gij on - ze vreug - de.

Als God ons thuisbrengt uit on - ze bal-ling-schap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuis - brengt
uit on - ze bal-ling-schap, dat zal een droom zijn.

2. Breng ons dan thuis, keer ons tot le - ven,
zo - als ri - vie - ren in de woes-tijn
die, als de re-gen valt, op-nieuw gaan stro - men.

3. Wie zaait in droef-heid zal oog-sten in vreug - de.
Een mens gaat zijn weg en zaait on - der tra - nen.
Zin-gen - de keert hij terug met zijn scho - ven.

Als God ons thuis-brengt uit on - ze bal - ling-schap,
dat zal een droom zijn.

Als God ons thuis-brengt uit on - ze bal - ling-schap,
dat zal een droom zijn.

Lied van Zacharias

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

2 keer zingen : 1x Hij, 1x Zij

Een schoot van ontfer - ming is on - ze God.

Hij / Zij heeft ons ge - zocht en ge - zien

zoals de opgaande zon aan de he - mel.

Hij / Zij is ons ver - sche - nen toen wij in

duis - ter - nis wa - ren, in schaduw van dood.

Hij / Zij zal on - ze voe - ten rich - ten

op de weg van de vre - de. —

Vriend

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

Al-les ont-gren-zen-de al - les door-drin-gen-de
ruim - te, vrij - heid schep - pen-de vrij - heid.
On - be - gon - nen be - gin, hier nu
nieuw be - gin - nen - de.
Roe - ke-loos denk ik jou, ha - ve - loos roept mijn ver-
stand jou, oor - sprong van mijn ge - we - ten.
On - door - dring - ba - re nacht, niet hier,
woest en leeg ----- ben je.
Zwij - gen-de mee-gaan-de voet - stap-pen, scha - duw van
schou-ders, o - gen zoe - ken - de o - gen.
On - ge - mas - ker - de vriend, hoe hier
nu ver-schijn ----- je me.

Lied van de opstanding

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

1. De steppe zal bloeien.

De steppe zal lach-en en jui - chen. —

De rot-sen die staan van-af de da-gen der

schepping, staan vol water, maar dicht; —

de rotsen gaan o - pen. . —

Het water zal stro - men,

het wa-ter zal tin-te-len, stra - len,

dorstigen ko - men en drin - ken, —

de steppe zal drin - ken.

De steppe zal bloei - en.

De steppe zal lachen en jui - chen. —

2.
De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed,
die keren in stoeten.
Als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen,
als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

3.
De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan
en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen,
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Het lied van het brood

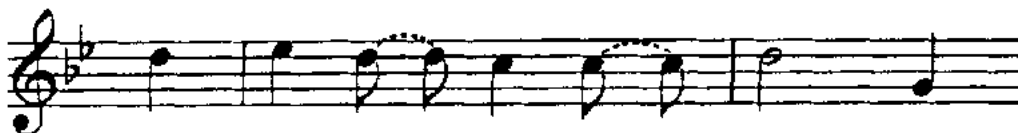
(t. H.Oosterhuis / m. A. de Klerk)

1. Het brood in de aar - de ge - von - den,

het brood door han - den ge - maakt,

het brood van tra - nen en zor - gen,

dat brood dat naar men - sen smaakt.

2. Het brood van oorlog en vrede,
dat dagelijks eendere brood,
het vreemde brood van de liefde,
het stenen brood van de dood.

4. Dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan.
Wij delen het met elkander
ons hele mensenbestaan.

3. Het brood dat wij duur verdienen,
ons lichaam, ons geld, ons goed,
het brood van ons samen leven,
die schamele overvloed.

5. Gij deelt het met ons, zo deelt Gij
U zelf aan ons uit voorgoed,
een mens om nooit te vergeten,
een God van vlees en bloed.

Het lied van de schepping

(t. H.Oosterhuis / m. M.Pool)

Met niets van niets zijt Gij be-gon-nen,
hebt spra - ke - loos het licht ge-zegd,
de tijd be-paald, het land ge-won-nen,
de zee - en op hun plaats ge-legd.

The musical score is written on four staves in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 3/4 time signature. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below each staff.

2. De ban der duisternis gebroken
en het werd morgen, dag na dag,
een wereld in het licht gesproken,
een mensheid die beginnen mag.
3. Geen eind in zicht. Geen rust gevonden.
Het langste deel nog niet gegaan.
Geen engel met ons mee gezonden
om nacht en ontij te verslaan.
4. Met licht van licht hebt Gij geschreven
uw boek dat ons het leven redt,
de woorden van uw trouw gegeven.
En van dit lied de toon gezet.

Licht en stem

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

(antifoon) Van grond en vuur zult Gij ons ma - ken,
hoog op rot - sen, aan le - vend wa - ter,
van geur en smaak, van licht en stem,

The musical score is written on three staves in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 3/4 time signature. The first staff begins with a 'z' (zorg) and an 'f' (forte) dynamic marking. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below each staff.

Zolang er mensen zijn op aarde

(t. H.Oosterhuis / m. T. de Marez Oyens)

So - lang er men - sen zijn op aar - de,
zo - lang er aar - de vruch - ten geeft,
zolang zijt Gij ons aller Vader, wij danken U voor al wat leeft.

2.
Zolang de mensen woorden spreken,
Zolang wij voor elkaar bestaan,
Zolang zult Gij ons niet ontbreken,
Wij danken U in Jezus' naam.

3.
Gij voedt de vogels in de bomen,
Gij kleedt de bloemen op het veld,
O Heer, Gij zijt mijn onderkomen
En al mijn dagen zijn geteld.

4.
Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,
Gij redt de wereld van de dood,
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,
Zijn lichaam is het levend brood.

5.
Daarom moet alles U aan bidden,
Uw liefde heeft het voortgebracht,
Vader Gijzelf zijt in ons midden,
O Heer, wij zijn van uw geslacht.

Niemand leeft voor zichzelf

(Rom.14:7-8, vert.H.Oosterhuis/ m. F. vd Putt)

Nie - mand leeft voor zich-zelf, nie - mand
sterft voor zich-zelf. Wij le-ven en ster-ven voor
God on-ze Heer. aan Hem be-ho-ren wij toe!

Lied om mee te gaan

(t. Gonny Luijpers / m. Herma Bulder)

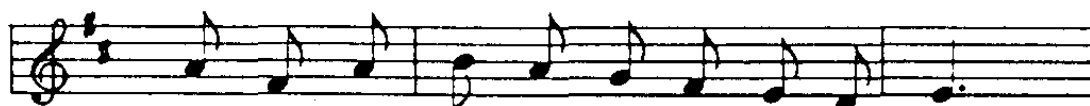
1. Wij moe-ten gaan, aan't lied van be - vrij - ding

voeg-den we weer een ei - gen re - frein,

za - gen rond-om de glans van her - ken - ning

hoe we el - kaar tot Ver-bond-ge-noot zijn.

Von-den het Woord, eer - der ge - hoord,

als nieu-we bron op ei - gen ter - rein.

2. Laten we gaan. Geloof in de zegen
die onze God steeds toegezegd heeft,
in niemandsland soms worst'lend verkregen
maar die ons hoop, moed en waakzaamheid geeft.
Neem van hier mee, het vaste idee
Licht blijft de kern, vaak tastend beleefd.
3. Neem bij het gaan de mantel van vrede
die we behoedzaam om mogen slaan,
waarin de naam vol kleur is geweven.
Vage beschutting in mensenbestaan.
In de woestijn, vruchten en wijn:
vrede en zegen! Laten we gaan.

Een nieuw bruiloftslied

(t. H.Oosterhuis / m. Poolse volksmelodie)

1. Uit vuur en ij - zer, zuur en zout,
zo wijd als licht, zo eeu - wen - oud,
uit al - les wordt een mens ge - bouwd
en steeds op - nieuw ge - bo - ren.
Om ij - zer in vuur te zijn,
om zout en zoet en zuur te zijn,
om mens voor een mens te zijn
wordt al - le-man ge - bo - ren. *Fine*
Dal

2.
Om water voor de zee te zijn,
om anderman een woord te zijn,
om niemand weet hoe groot en klein,
(- gezocht, gekend, verloren -)
om avond- en morgenland
om hier te zijn en overkant,
om hand in een andre hand,
om niet te zijn verloren.

3.
Om oud en wijd als licht te zijn,
om lippen, water, dorst te zijn,
om alles en om niets te zijn,
gaat iemand tot een ander.
Naar verte die niemand weet,
door vuur dat mensen samensmeedt,
om leven in lief en leed
gaan mensen tot elkander.

Tijd van leven

(t. H.Oosterhuis / m. H.Heuvelmans)

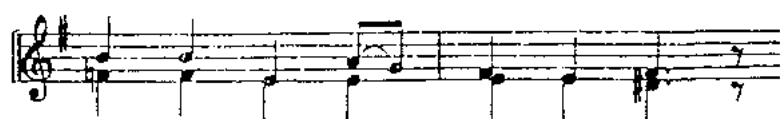
Tijd van vloek en tijd van ze - gen

tijd van droog - te tijd van re - gen

dag van oog-sten tijd van nood

tijd van ste - nen tijd van brood.

Tijd van lief - de nacht van wa - ken

uur der waar - heid dag der da - gen

toe - komst die ge - ko - men is

woord dat vol van stil - te is.

Tijd van troosten tijd van tranen
tijd van mooi zijn, tijd van schamen
tijd van jagen nu of nooit
tijd van hopen dat nog ooit.
Tijd van zwijgen zin vergeten
nergens blijven niemand weten
tijd van kruipen angst en spijt
zee van tijd en eenzaamheid.

Wie aan dit bestaan verloren
nieuw begin heeft afgezworen
wie het houdt bij wat hij heeft
sterven zal hij ongeleefd.
Tijd van leven om met velen
brood en ademtocht te delen
wie niet geeft om zelfbehoud
leven vindt hij honderdvoud.

Een lied aan de voet van de berg

(t. H.Oosterhuis / m. 1543 Geneve)

The musical score is written for a single voice part on a treble clef staff. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is common time (C). The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below the notes. The lyrics are in Dutch and describe a spiritual journey or prayer.

Jij die voor al - le na - men wijkt
Jij die niet hoog ver - he - ven troont
geen weg die in jouw ver - te reikt
licht dat in nacht en wol - ken woont
geen woord kan jouw aan - bid - den
een do - de in ons mid - den
Jij komt, wij we - ten dag noch uur
jij gaat voor - bij een do - vend vuur
een stil - te in de bo - men.
Roe - pend van ver, stem van dicht - bij
niet o - ver - al niet hier ben jij
niet aod die wii ons ro - men.

2.

Geen veilig pad om langs te gaan
geen plek geen been om op te staan
geen rots om op te bouwen.
Geen bron die uit de rotsen breekt
geen bloed dat stuwt,
geen hart dat spreekt,
geen ziel om in te schouwen.

Geen gulden regel, rond getal,
geen laatst gericht in dit heelal
onwrikbaar onbewogen.
Maar mensen die verminkt en klein
ontheemd ontkend toch mensen zijn
roepend om mededogen.

3.

Roepende stilte, verre stem,
als jij bestaat, besta in hen,
in mensen in ons midden.
Wees onbestaanbaar ongehoord,
besta in mij, onvindbaar woord
niet god die wij aanbidden.

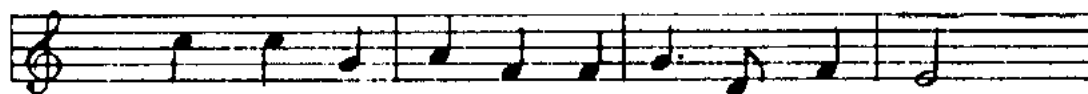
Jij die mij kent, jij die mij boeit
ik die jou jij noem onvermoeid
en nog niet kan vergeten,
zouden wij ik-en-niemand zijn
ontheemd ontkend ontroostbaar zijn
en van elkaar niet weten?

Intochtslied

(t. M.Koijck-de Bruine / m. E.Silcocks)

1. Vol van ver-wach-ting zijn wij ge - ko - men,

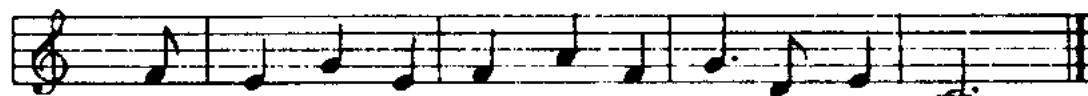
om weer te we-ten waartoe wij be-staan.

Ver-stil-lend van bin-nen, verlangend te ho - ren

het le-vende Woord dat opnieuw wordt gebo-ren

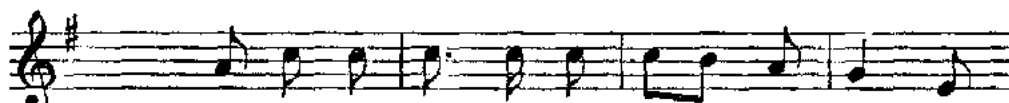
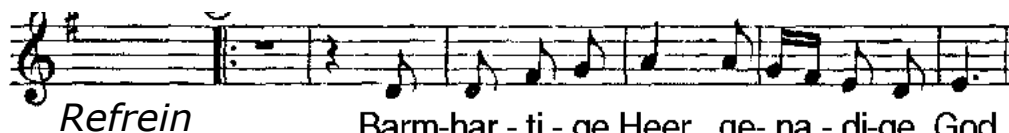

waar mensen in aandacht en lief-de ver-staan.

2. Tijd vloeit ineen; verleden wordt heden,
toekomst wordt nu, maar altijd blijft het Woord:
herinnerd te worden aan hoe wij bedoeld zijn,
herschepden de wereld waarmee wij vergroeid zijn,
die opdracht aan alles wat ademt gaat voort.
3. Samengekomen om te gaan vieren
uur van gemeenschap, van Woord en van Geest,
dat warm en met liefde en licht is doorweven,
ons helpt om ons leven gestalte te geven.
Verwachtingsvol zijn wij gereed voor dit feest.

Psalm 103

(t. Vijftig Psalmen / m. B.Huijbers)

1. Ja, wat de he - mel is voor de aar - de,

dat is zijn lief - de voor hen die ge - lo - ven. Refrein

2. Zo-ver als het oos-ten van het wes-ten van-daen is,

zo-ver van ons af werpt Hij al on - ze zon-den. Refrein

3. Hij kent ons toch. Hij is niet ver - ge - ten

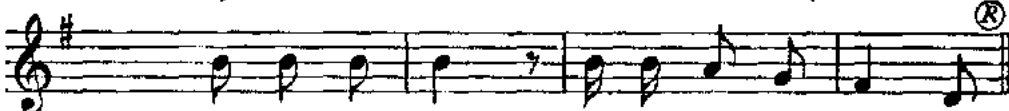
dat wij ge - maakt zijn uit het stof van de aar - de. Refrein

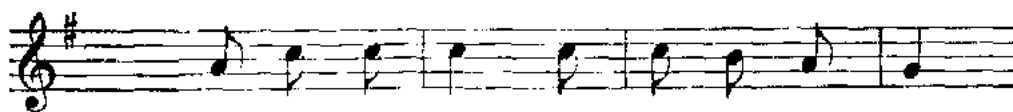
4. Men-sen, hun da - gen zijn als het gras,

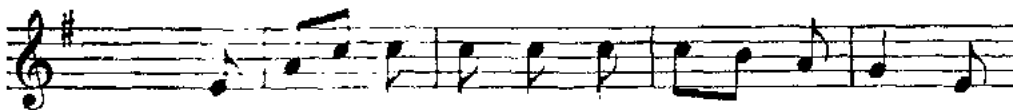
zij bloei-en als bloe-men in het o - pen veld.

Dan waait de wind — en zij zijn ver - dwe - nen. Refrein

5. Maar du - ren zal de lief - de van God

voor al - len die zijn ver - bond be - wa - ren,

zijn woord be - har - ti - gen en het vol - bren - gen. *Refrein*

Jij bent van jou

(t. H.Oosterhuis / m. 'Ic seg adieu')

Jij bent van jou, on-achterhaalbaar ei - gen.

Ik ben van mij geen an-der zal mij krij - gen.

Wat ik jou vraag, wat jij mij vraagt

is leeg en zon - der zin ge - vraagd.

Een oog - wenk ver in vreemd ge - bied,

ooit ver - der ko - men doen wij niet.

2. Ik wou een leven meer,
mocht ik jou vinden,
ik bond mij aan je vast,
kon ik mij binden.

Ik zou in jou vergaan, en jij
ontstaan in mij, en wij in wij.
Eens lag ik neer, versteend van kou,
ik droomde dat ik vocht met jou.

3. Die nacht werd mij een
nieuwe naam gegeven.
Geschonken werd mij
nog een tijd van leven.

En even, tot de morgen daagt,
is wat ik vraag en wat jij vraagt,
vervuld en één. Toen ging jij heen
en bleef ik met mijn droom alleen.

De tafel der armen

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

The musical score is written for a single voice part on a treble clef staff. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 8/8. The score consists of ten staves of music, each with Dutch lyrics underneath. Dynamics include *mp* (mezzo-piano), *mf* (mezzo-forte), *p crescendo*, and *f* (forte). There are also crescendo hairpins and a fermata over the final staff. The lyrics are: 'Wat in stil-te bloeit, in de luw - te van tui - nen, on - der de he - te zon, op de ak - ker, heeft Hij bestemd voor de ta - fel der ar - men. Aar-de-kraft, zonkracht is Hij, licht in mensen, dat wij el-kaar verblijden en doen le - ven, brood van gena-de worden, wijn van eeuwig leven. Maar wie niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven? En die in weel-de zwelgen en van niets we-ten, wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen? Aanshijn der aar- de, wie zal jou vernieuwen? Hij die alles zal zijn in al - len, heeft ons bestemd om aar - de, jouw aanshijn te ver-nieu - wen.'

mp
Wat in stil-te bloeit, in de luw - te van tui - nen,
on - der de he - te zon, op de ak - ker,
heeft Hij bestemd voor de ta - fel der ar - men.

mf
Aar-de-kraft, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij el-kaar verblijden en doen le - ven,
brood van gena-de worden, wijn van eeuwig leven.

p crescendo - - - - -
Maar wie niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?

f
En die in weel-de zwelgen en van niets we-ten,
wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?

mf
Aanshijn der aar- de, wie zal jou vernieuwen?

Hij die alles zal zijn in al - len, heeft ons bestemd om
aar - de, jouw aanshijn te ver-nieu - wen.

Het lied van de verschijning des Heren

(t. H.Oosterhuis / m. 1453 Geneve)

The musical score is written on eight staves, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and hymn-like. The lyrics are written below each staff, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 'Komt ons in die-pe nacht ter o - re: de mor-gen-ster is op - ge - gaan, een men-sen-kind voor ons ge - bo - ren God zal ons red-den, is zijn Naam. O - pent uw hart, ge - looft uw o - gen, ver-trouwt u toe aan wat gij ziet: hoe 't woord van God van al - zo ho - ge hier men-se - lijk aan ons ge - schiedt.'

Komt ons in die-pe nacht ter o - re:
de mor-gen-ster is op - ge - gaan,
een men-sen-kind voor ons ge - bo - ren
God zal ons red-den, is zijn Naam.
O - pent uw hart, ge - looft uw o - gen,
ver-trouwt u toe aan wat gij ziet:
hoe 't woord van God van al - zo ho - ge
hier men-se - lijk aan ons ge - schiedt.

2.
Geen ander teken ons gegeven
geen licht in onze duisternis
dan deze mens om mee te leven
een God die onze broeder is.
Zingt voor uw God, hij openbaarde
in Jezus zijn menslievendheid.
Zo wordt de wereld nieuwe aarde
en alle vlees aanschouwt het heil.

3.
Zoals de zon komt met zijn zegen
een bruidegom van licht en vuur,
zo komt de koning van de vrede -
voorgoed gekomen is zijn uur.
Hij huwt de mensen aan elkander
zijn liefde gaat van mond tot mond.
Hij geeft zijn lichaam ons in handen.
Zo leven wij zijn nieuw verbond.

Blijf niet staren

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

Jes. 43, 18 v.

Four staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and melodic, with lyrics written below each staff. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

I
Blijf niet sta - ren, — op wat vroe-ger was.

II
Sta niet stil — in het — ver - le - den.

III
Ik, zegt hij, ga iets nieuws be - gin - nen. Het

IV
is al be - gon - nen, merk je het niet?

Tussen de tijd

(t. J.Delver / m. T.Lowenthal)

Five staves of music in D major (two sharps) and 4/4 time. The melody is simple and melodic, with lyrics written below each staff. The first staff starts with a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#).

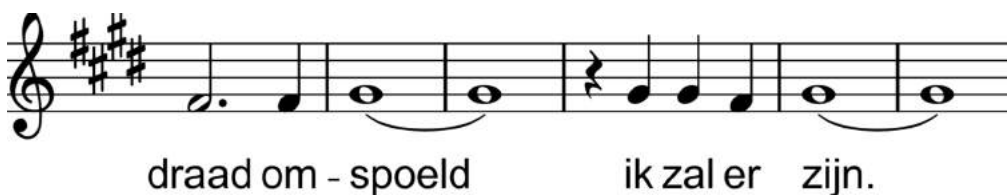
Tussen de tijd in woorden en ge -

bro - ken zin - nen klinkt zacht in

mij aan - houdend door mijn bot-ten heen

tot in het diep - ste ruggemerg en

daar nog bo-ven een zin van rag - fijn

2. Op zilte toon is deze naam vanuit mijn binnen
verwarmd, omhuld, gekoesterd en door mij bevraagd
dan weer ontkend, als was het allemaal gelogen
aan het geweten weer ontsnapt
los, vogelvrij.
3. Dan zie ik jou in flarden en in volle zinnen
diep koningsblauw daar in de verte bij de einder
lopend op blote voeten en door water
zo zoek ik mij een weg naar jou
ik zal er zijn.

Kind ons geboren

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

Woord dat ruimte schept

(t. H.Oosterhuis / m. A.Oomen)

Woord dat ruim - te schept,

toekomst, wijd licht land waar gerech-tig-

heid als ri-vieren stroomt waar een wijnstok

bloeit tegen klippen op e-ven is het

waar en dan is het weg. Toon mij niet ver-

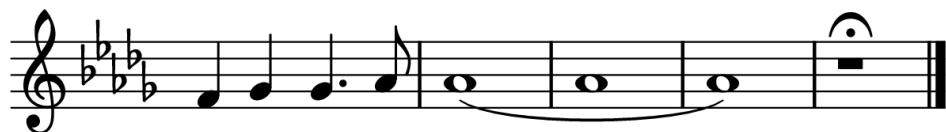
geefs wat mijn ziel verlangt geef dat ik vol-

1.

hard in uw vergezicht. Woord dat ruimte

2.

in uw ver-ge - zicht.

Een mens te zijn op aarde

(t. H.Oosterhuis / m. T. de Marez Oyens)

1. Een mens te zijn op aar - de,
is eens voor-goed ge - bo - ren zijn,
is le - vens-lang ge - boor - te - pijn.
Een mens te zijn op aar - de
is le - ven van de wind.

The musical score is written on five staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the staves, with hyphens indicating syllables across notes.

2.
De bomen hebben wortels
de bomen mogen stevig staan
maar mensen moeten verder gaan
de bomen hebben wortels
maar mensen gaan voorbij.

3.
De vossen hebben holen
de mensen weten heg noch steg
zijn altijd naar hun huis op weg
de vossen hebben holen
maar wie is onze weg?

4.
De mensen hebben zorgen
het brood is duur, het lichaam zwaar
en wij verslijten aan elkaar.
Wie kent de dag van morgen?
De dood komt lang verwacht.

5.
Een mens te zijn op aarde
is pijnlijk begenadigd zijn
en zoeken, nooit verzadigd zijn
is rusten in de aarde
als alles is volbracht.

6.
Hoe zullen wij volbrengen
wat door de eeuwen duren moet?
een mens te zijn die sterven moet?
Wij branden van verlangen
tot alles is voltooid.

Om warmte gaan wij een leven

(t. H.Oosterhuis / m. W.Kemp)

Om warm-te gaan wij een le - ven
gaan wij o - ver de zee
vlie - gen wij langs de he - mel
om ie - mand gaan wij een le - ven
met licht en met don - ker mee.
Vo - gel - tje van de ber - gen
waar gaat de tocht naar toe?
Om warm - te wil ik zwer - ven
en ko - men naar ie - mand toe.

2. Om zachtheid gaan wij een leven
gaan wij onder de nacht
kruipen wij onder de hemel
om woorden gaan wij een leven
om lachen en zoenen zacht.
Mensje daar in de verte
waar snelt je voetstap heen?
Waar zachtheid is te vinden
daar snellen mijn voeten heen.

3. Om liefde gaan wij een leven
sterven wij dood na dood
wagen de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde
bergen van hemelsblauw
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

Heer onze Heer, hoe heerlijk is uw Naam

(t. K.Deurloo / m. Th.Tallis)

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and common time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below each staff.

Heer, on - ze Heer, hoe heer - lijk is
uw Naam in de ge - schie - de - nis
op heel de aar - de, wijd en zijd.
De he - mel zingt uw ma - jes - teit.

2.
Het eerste kinderlijk geluid
Roept glorieus uw sterkte uit.
Met onze kwetsbaarheid vertrouwd
Ontwapent Gij wat ons benauwt.

3.
Zie ik uw sterren in de nacht,
Die hemelhoog geschapen pracht,
Wat is dan niet het mensenkind,
Dat Gij het kent en zo bemint.

4.
Geen sterrenhemel houdt hem klein;
De mens mag vorst der aarde zijn
Gij kroont hem als uw bondgenoot
En maakt hem bijna godd'lijk groot

5.
Al wat op aarde is laat Gij
Zich buigen voor zijn heerschappij.
De dieren komen in een stoet
Hem hoog en breed al tegemoet.

6.
Heer, onze Heer, hoe heerlijk is
Uw Naam in de geschiedenis,
Want op de aard' is wijd en zijd
Het mensenkind uw majesteit

Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft

(t. H.Oosterhuis / m. B.Huijbers)

1. Zo spreekt de Heer die ons ge-scha-pen heeft:

'Wat durft dat volk mij nog te vra - gen.

Dat volk dat vast, maar toch in tweedracht leeft,

wat durft dat volk mij nog te vra - gen.

Die in zak en as ge - ze - ten,

twis - tend mijn ge - bod ver - ge - ten?

Denkt gij dat ik om dat vas - ten geef,

mijn volk, wat durft gij mij te vra - gen!'

2 Zo spreekt de God die alles weet en ziet:

'Ik durf uw vasten niet vertrouwen.

Als gij de zwervers niet uw woning biedt,

durf ik uw vasten niet vertrouwen.

Schenk uw brood aan de geboeiden,

schenk uw troost aan de vermoeiden.

Anders hoor ik naar uw smeken niet

en durf uw vasten niet vertrouwen.'

3 En Jezus sprak: 'Bemin uw vijand ook.'

Heer God, wij staan voor U verlegen.

'Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook.'

Heer God, wij staan voor U verlegen.

'Want Gij zijt ook zelf geschonden

door een menigte van zonden,

en mijn Vader, Hij vergeeft u ook.'
Heer God, wij staan voor U verlegen.

- 4 En Jezus zegt: 'Mensen, verdraag elkaar,'
en Jezus' woord zal ons bevrijden.
'Vergeet uzelf en dien elkander maar,'
en Jezus' woord zal ons bevrijden.
'Aan elkander prijsgegeven
vindt gij honderdvoudig leven.'
Jezus zegt: 'Mensen, bemin elkaar.'
En Jezus' woord zal ons bevrijden.

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig

(t. H.Oosterhuis / m. 'Bedroefde herteken')

2.
Gij zijt niet ver van wie U aanbidden
Niet hoog en breed van ons vandaan
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden
Dat Gij dit lied wel zult verstaan

3.
Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
En niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient

4.
Gij zijt in alles diep verscholen
In al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen
Met hart en ziel aan ons getrouwd.

5.
Heer onze Heer hoe zijt Gij aanwezig
Waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig,
Tot wij in U volkomen zijn.

INHOUDSOPGAVE

naar titel en naar eerste regel

Acclamatie voor Pasen	28
Alles ontgrenzende alles doordringende	35
Als alles duister is	3
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap	32
Barmhartige Heer, genadige God	46
Beurtzang naar Psalm 103	14
Beurtzang uit ps. 126	32
Blijf niet staren op wat vroeger was	50
Bruusk of omzichtig, velen die wij zijn	5
Dat wij volstromen met levensadem	10
De steppe zal bloeien	36
De tafel der armen	48
De wijze woorden en het groot vertoon	21
Deze wereld omgekeerd	21
Die chaos schiep tot mensenland	17
Die mij droeg op adelaarsvleugels	16
Een hoge kreet trekt scherp zijn zilver voor	27
Een lied aan de voet van de berg	44
Een lied tegen de derde wereldoorlog	18
Een lied tot Jezus Christus	24
Een mens te zijn op aarde	53
Een nieuw bruiloftslied	42
Een schoot van ontferming is onze God	34
Gedenk mij, uw dienaar, Heer	28
Geen taal die Hem vertaalt	8
Gehoord van mensen	13
Gij die de stomgeslagen mond verstaat	30
Gij zijt voorbij gegaan	24
God heeft het eerste woord	2
Heer ontferm u over ons	2
Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig	57
Heer, onze Heer, hoe heerlijk is uw naam	55
Het brood in de aarde gevonden	37
Het lied 'mensen van God'	10
Het lied van de schepping	38
Het lied van de verschijning des Heren	49
Het lied van het brood	37
Het lied van vandaag en morgen	8
Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden	14

Hoe verder onze ogen reiken	29
Houd mij in leven	2
Ik sta voor U in leegte en gemis	20
Intochtslied	45
Jij bent van jou onachterhaalbaar eigen	47
Jij die voor alle namen wijkt	44
Kind ons geboren	51
Klimmende zon	3
Komen ooit voeten gevleugeld	26
Komt ons in diepe nacht ter ore	49
Kyrie I	2
Kyrie II	2
Kyrie III	2
Levenslang	12
Licht dat ons aanstoot in de morgen	4
Licht en stem	38
Lied aan het licht	4
Lied naar psalm 72	7
Lied om mee te gaan	41
Lied over de plaats waar we bijeenkomen	23
Lied van de opstanding	36
Lied van de overtocht	9
Lied van het land	29
Lied van Zacharias	34
Met niet van niets zijt Gij begonnen	38
Naar U gaat mijn verlangen, Heer	11
Niemand leeft voor zichzelf	40
Niet als een storm, als een vloed	10
Nu nog met halve woorden	6
O Heer God, erbarmend, genadig ...	28
Om warmte gaan wij een leven	54
Onze Vader (klimmende zon)	3
Onze Vader, die in de hemel zijt	1
Op mijn levenslange reizen	12
Overal zijt Gij	14
Psalm 103	46
Psalm 25	11
Schriftlied	17
Stem als een zee van mensen	19
Tijd van leven	43
Tijd van vloek en tijd van zegen	43

Tussen de tijd	50
Ubi caritas et amor	2
Uit staat en stand	16
Uit vuur en ijzer, zuur en zout	42
Uw lichtend spoor	27
Van grond en vuur zult Gij ons maken	38
Verdoofd en schamper van gemis	25
Vol verwachting zijn wij gekomen	45
Voor kleine mensen is hij bereikbaar	7
Vredelied	26
Vriend	35
Vriendelijk licht	22
Wat in stilte bloeit	48
Wat vrolijk over u geschreven staat	26
Weten van God	5
Wij die met eigen ogen	18
Wij moeten gaan, aan 't lied van ...	41
Wij wisten dat het moest bestaan	9
Wonen overal nergens thuis	18
Woord dat ruimte schept	52
Zaligsprekingen	28
Zij die stom zijn, ver heen	13
Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft	56
Zo vriendelijk en veilig als het licht	22
Zolang er mensen zijn op aarde	40
Zomaar een dak boven wat hoofden	23

Liederen (eventueel aangevuld met gesproken tekst) geschikt als tafelgebed

De tafel der armen	48
Gij die de stomgeslagen mond verstaat	30
Zomaar een dak boven wat hoofden	23
O Heer God, erbarmend, genadig	28
Lied van Zacharias	34
Het lied van het brood	37